

[Viggo Starcke.]

nævnt, at siden Danmark gik ind i planøkonomien, er der i offentlig tjeneste blevet ansat 60 000 personer flere, end befolkningstilvæksten retfærdiggør, hvortil kommer et meget betydeligt antal, som er ansat i erhvervene, i organisationerne, i fagforeninger, på kontorer og i banker. Den stakkels ensrettede socialdemokratiske presse, hvis redaktører ikke har meget at skulle have sagt, har af den højeste partiledelse været tvunget til at optage en række fordrejede angreb på særsforbundet i almindelighed og mig i særdeleshed i den anledning. Før valget påstod således denne stramtstyrede presse, at jeg i radioen skulle have sagt, det var i *statens* tjeneste og ikke i offentlig tjeneste i det hele taget, at disse 60 000 havde fundet ansættelse, og den socialdemokratiske presse beskyldte mig i den anledning i en stor overskrift for at være grebet i valgløgn. Fem dage før valget sendte jeg den socialdemokratiske presse en berigtigelse. Denne berigtigelse blev ikke optaget, og man benyttede sig ved returneringen af en forkert datering for at undgå, at den kunne optages i henhold til presseloven. Den afvisende skrivelse var dateret den 2. september, men først poststempelt den 4. september, og vi modtog den først på valgdagen den 5. september. Men samtidig kom der en ny skylle artikler i den socialdemokratiske presse, som polemiserede mod den redegørelse, som man ikke havde turdet optage, eller som man ikke havde fået lov af partibestyreren til at optage, og man fastholdt, at jeg havde sagt noget andet end det, som mit manuskript viste. Man troede at kunne skjule sig bag ved dette, at talen ikke var blevet optaget på stålband af statsradiofonien; derfor troede socialdemokraterne, at den kalkede grav var velforvaret.

Til uheld for dem var talen rent privat blevet optaget på stålband af en radioforhandler i Slagelse, og den er nu til dokumentation blevet spillet for den socialdemokratiske redaktør i Slagelse, hvorefter den socialdemokratiske presse har indeholdt en spagfærdig såkaldt beklagelse, hvori man beklager, at man har hørt forkert. Men det var egentlig slet ikke det, der skulle beklages. Det, der skulle beklages, var, at man havde kaldt mig en løgner, og det har man endnu ikke beklaget, eller endnu ikke fået lov til at beklage. I stedet for fører den socialdemokratiske presse nu angrebet over på en ny bov, skriver en ny stor dobbeltspaltet artikel, eller en artikel med mange flere spalter, i hele den ensrettede

presse med overskrift: „Hvis Starcke havde magten! 11 900 læger, sygeplejersker og plejere skulle afskediges.“ Det påstod man jeg havde sagt, til trods for at jeg aldrig har nævnt noget sådant, til trods for at der næppe er noget menneske, der tror på noget sådant åndssvagt sludder. Skönt jeg har sendt den socialdemokratiske presse en berigtigelse af denne falske anklage, har aviserne endnu ikke fået tilladelse til at optage den. Jeg vil derfor gerne spørge det ærede medlem hr. H. C. Hansen, som siges ikke at være ukendt med, hvad det er, der foregår i dette partis hjernetrust, om det virkelig står så elendig til med at holde sammen på de socialdemokratiske vælgere, at det ligefrem er nødvendigt at føre dem bag lyset?

Det radikale venstre ønsker ingenlunde at stå tilbage herfor. I sidste nummer af „Radikal Politik“ findes en artikel med overskrift: „Retsforbundet på antiparlamentarismens vej?“, i hvilken bladet citerer nogle udtalelser fra min finanslovtale, hvor jeg udtalte, at man også kan skabe en effektiv regering ved at begrænse det område, der skal regeres over. Derefter skriver det prominente organ — jeg beder om den højtærede formands tilladelse til et kort citat —

„Det er manden, der ønsker afgørelser udenom rigsdagen, der taler. Sådant lød også talen op til 1940 — både andetsteds og her! Melodien er god nok! De noder kender vi!“

Se, meningen med disse kommentarer er ganske tydeligt at insinuere, at jeg er nazist, fascist eller modstander af folkestyret, men det radikale blad er for fejgt til at sige det rent ud. Hvis man med folkestyre mener dette, at rigsdagen skal ordne, regere og regulere alt og alle, vil det være rart at få at vide, om de radikale har denne opfattelse. Retsforbundet mener, der findes en grænse mellem det, som staten skal styre, og det, folk selv skal have lov til at ordne, og dette er efter vort skøn netop et udtryk for folkestyrets idé, men det stemmer åbenbart ikke helt med det radikale partistyres idé. Da det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaaards angreb på mig under finanslovdebatten aftrykkes i den samme artikel i det radikale organ, selvfølgelig uden at mit svar på hans bemærkninger værdiges en omtale, vil jeg gerne spørge det ærede medlem, om han har haft en finger med i spillet ved dette uappetitlige angreb, og i benægtende fald, om det står så elendig til med radikal politik, at det er nødvendigt at støde under bæltstedet.